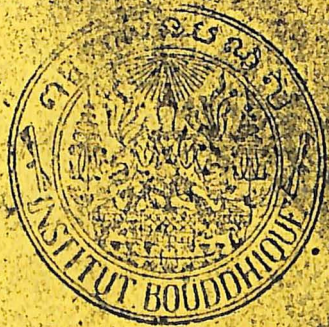

សៀវភៅ
កម្រិត

៧១៤
០០០

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

ខ្ញុំបាទ **ស្រុះ ចាន់ណា** ម្ចាស់គេហទំព័រ៥០០០ឆ្នាំ

សូមគោរពថ្លែងអំណរគុណចំពោះ

លោកវេជ្ជបណ្ឌិត ខ្មៅ យុនសំរិទ្ធ ជាប្រធាន

មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា www.ceefoundation.org

និង **ករុណាខ្មែរ** www.karunacambodia.org

ដែលបានអនុញ្ញាតដល់គេហទំព័រ៥០០០ឆ្នាំ

យកគៀវតៅនេះមកដាក់ផ្សាយបន្តជាធម្មទាន

សម្រាប់សាធារណជនប្រើប្រាស់ដោយមិនគិតកម្រៃ ។

ស្នាដៃនេះ

កើតឡើងពីកិច្ចសហការគ្នា រវាង
ពុទ្ធសាសនាបណ្ឌិត្យ និង បណ្ណាល័យអេឡិចត្រូនិចខ្មែរ
 ក្នុងគោលបំណងយ៉ាងមុតមាំដើម្បីថែរក្សា ការពារ កុំឲ្យបាត់បង់ទៅទៀត
 ព្រមទាំងផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃ-ឯកសារទាំងនេះ
 សម្រាប់សាធារណជនប្រើប្រាស់ដោយមិនគិតកម្រៃ។

សូមថ្លែងអំណរគុណដល់
អង្គការវិហ្ស កូស៊ី-កៃ វិទ្យាស្ថានបើកទូលាយ
ករុណាខ្មែរ និង មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា
 ដែលបានគាំទ្រគម្រោងការស្នាដៃនេះ សម្រាប់ទុកក្នុងបណ្ណាល័យអេឡិចត្រូនិច។

Buddhist Institute of Ministry of Cult and Religion and eLibrary of Cambodia have made a cooperative effort to digitalize books and manuscripts in order to preserve our Cambodian literary heritage. This will promote and provide easy, instant access, free of charge to the public and future generations to come.

A sincere thank you to our generous supporters: Risho Kosei-Kai, Open Institute, Karuna Cambodia and Cambodian Education Excellence Foundation, who made this endeavor possible.

www.budinst.gov.kh www.elibraryofcambodia.org

BONS CONSEILS
AUX SINO-CAMBODGIENS
POÈME COMPOSÉ

PAR
ING KHÉNG

Cette Publication a reçu l'approbation du Conseil des Ministres
et des deux Chefs de Secte
Deuxième Édition

PHNOM-PENH

Édition de l'Institut Bouddhique

1958

BONS CONSEILS
AUX SINO-CAMBOGIENS
POÈME COMPOSÉ

PAR

ING KHÉNG

Cette Publication a reçu l'approbation du Conseil des Ministres
et des deux Chefs de Secteur
Deuxième Édition

PHNOM-PENH

Édition de l'Institut Bouddhique

1958

សៀវភៅទូទៅនៃកូនចៅចំណ

កាតព្វកិច្ច ៧

ស្រុកស្នេហ៍នៅថ្ងៃប្រាំបីកើត ខែស្រាពណ៍ ខាង
 ខ្នើតបធិស័ក ពីរពាន់បួនរយចិតសិបជាក់ មានថ្នាក់
 ប្រាំពីរជាអវិសាន ។ ថ្ងៃគ្រិស្តសកករដប់ប្រាំបី ខែ
 អ៊ុតតាំងបីជាប្រមាណ មួយពាន់ប្រាំបួនរយមិនស្មាន
 សេសខានសាមសិបបួនវិស្សា ។ អហំនាម “ខ” ផ្សំ
 ស្រះ “អេ” តួ “ង” បង្កើតអក្ខរក្រកូលហៅអង្គជា
 ពន្យា មាតាបិតាសន្តតមក ។ ដីតាទួតលូតជាតិចិននៅ
 បានចូលមកនៅសូមកោនជ្រក ក្រោមម្លប់ព្រះចៅចម
 គោកធ្លក ប្រោសប្រាណឲ្យជ្រកក្រោមបារមី ។ កង

គ្រងខេមរៈកម្ពុជា យូរយាចងើតបុត្រា-ត្រី ដំណាច់
 រៀនជាតិ កើតចៅប្រុសស្រីគរវង្សឆ្ងាយ ។ ដកបរោទ័
 មកដល់ខ្លួនខ្ញុំ ព្រះគុណជូនពុំអាចអធិប្បាយ ប្រោស
 ប្រាណឲ្យបាននៅស្រុកកាយ ជាតិចិនទាំងឡាយ
 តាំងពីមុន ។ ហេតុនេះខ្ញុំសូមពោលថ្វាថ្ងៃសំដែង
 វត្ថុកន្លងដល់គុណ ព្រះរត្នត្រ័យថ្ងៃជាមុន នូវគុណ
 មាតានឹងបិតា ។ នូវគុណសម្តេចព្រះទ្រង់រាជ្យ ទ្រង់
 បូជ្ឈីអណាចនាលោកា គ្រងកម្ពុជាមានចេស្តា ថ្ងៃថ្វា
 ចំឡែកភ្នែកមហាជន ។ ព្រមទាំងអស់លោករដ្ឋមន្ត្រី
 ត្រួតការដែនដីគ្រប់ដំបូន អាណាខេត្តស្រុកយុំរុយ
 ពាន់ ឮលាន់កិត្តិយសខ្ពស់អនេក ។ ទ្រង់ដុសខាត់
 ព្រះសាសនា ឲ្យបានភ្លឺថ្លាជាច្រើនក ទំនុកបំរើ

ទ្រង់ចាត់ចែក ចំណែកចំណេះខាងសាសនា ។ ដល់
 បណ្តាព្រះស្ត្រីទាំងប្រទេស ពុំមានសល់សេសខ្សែក្រ
 ស្រកណា ក្នុងកម្ពុជាក្រុងសីមា ឲ្យកើតបញ្ញាទាំងប្រុស
 ស្រី ។ ទ្រង់តាំងបង្កើតនូវសាលា ព្រះរាជបណ្ឌាល័យ
 ជាថ្មី តាំងលោកអ្នកប្រាជ្ញប្រែប្រួល ឲ្យបានសេចក្តី
 ជាពាក្យខ្មែរ ។ ទើបយើងរាល់គ្នាបានជ្រះថ្លា ក្នុងពុទ្ធ
 សាសនាតាមនោះដែរ ព្រះគុណមហាជនដូចសុមេរុ
 ប្រាប់ប្រែសេចក្តីស្គាល់ខុសត្រូវ ។ សព្វគ្រប់អន្លើគ្មាន
 ចន្លោះ ក្រមុំកន្លោះចាស់សក់ស្កូវ មិនថារូបណាចេះតែ
 ត្រូវ ដម្រូវឲ្យរៀនមានគ្រប់បែប ។ ទាំងភេទសមណៈ
 ភិក្ខុសាមណេរ ប៉ុន្តែមានពាក្យប្រែជាសង្ខេប អនា
 គារវិន័យមានបទបែប សង្ខេបពិស្តារតាមទំនើង

ឯភេទគ្រហស្ថក៏មានគ្រប់ ក្រោមម្លប់សាសនាពួកអស់
 យើង គឺហែបដំបូកហាត់ចុះជើង ស្រុកគេស្រុកយើង
 សូត្រត្រូវគ្នា ។ នឹងធម៌ឯទៀតជាច្រើនក៏ ព្រះរាជប័-
 ណាង អាចធានា បោះពុម្ពផ្សាយឲ្យយើងរាល់គ្នា នាំគ្នា
 ប្រតិបត្តិត្រង់តាមដូរ ។ គន្លងព្រះពុទ្ធសាសនា មិន
 ឲ្យសារវីខុសជាត្រូវ ដោយឆ្ងាយព្រោះធ្លាប់ពីម៉ែង
 ត្រង់ណាដែលត្រូវ ។ កាន់យក ។ ត្រង់ណាដែល
 ខុសដម្រះចោល មិនច្បាស់ប្រមូលមើរតែយក ទាំង
 ខុសទាំងត្រូវមិនរក ជាប់មកជាកេរ្តិ៍ជូនគា ។
 បីដកទាំង ៣ កំពុងបោះ មួយចប់មានឈ្មោះបីមាតិ-
 កា ព្រះសូត្រវិន័យអភិធម្មា ទ្រង់ព្រះសទ្ធាចាយ
 រាជទ្រព្យ ។ ទំនកបំរុងជួយសាសនា បើមានឈ្មោះ

ណាជាមួយចប់ ដំឡើងរយហាសិបគ្រប់មួយចប់
 មានមួយរយដប់ក្បាល ។ សៀវភៅយ៉ាងក្រាស់គ្រ-
 ចះថ្នាំ អ្នកប្រាជ្ញរួមនាយ៉ាងវិសាល វិសេសស្អាត
 ចែកសង្គត្តភាល មួយក្បាលប្រាំថ្ងៃមើលមិនចប់ ។
 សៀវភៅតូចធំជាច្រើនទៀត នឹងធ្វើតរៀបរាប់មិន
 គ្រប់សព្វ គ្រប់សាស្ត្រដែលឆ្ងាសគេមិនស្អប់ គេចូល
 សេពគប់ខំសិក្សា ។ រៀនធ្វើបានសីលចេះចំណាន
 គេបានឡើងកាន់រឹបស្សនា សមាធិចិត្តជាឯកគុត្តតា
 បញ្ចាចាកផ្ទះលះកម្មងាន ។ មិនថាសាស្ត្រណាជា
 សាស្ត្រណា អ្នកមានប្រាជ្ញាគេរាប់អាន តែអ្នកល្ងង់
 ខ្លៅនៅប្រមាណ ប្រមាថពោលស្មានមិនខានឈប់ ។
 ថាធម៌ក្លែងក្លាយខុសបុរាណ គ្មានបានពិនិត្យឲ្យសព្វ

គ្រប់ ទោសៈ មោហៈ មក ខ្ញុំ ខ្ញុំ ដូច យប់ ឆ្លង ភ័ក្ត្រ
សំគាល់ ។ ត្រឹម តែ សីល ដប់ ពីរ ដូន តា ន ច្នៃ គ៌ ទុ ច្នៃ មិន
ទាន់ ស្គាល់ ជា ត្រូវ កាន់ ប្រាក់ គ្មាន ទើប ទាល់ មិន
ដែល ពិ គាល់ ថា សីល ទាស់ ។ សិ ភ្នា ពី រ យ ម្តែ ប្រាំ ពិ ល
ថា ខ្លួន ចង់ ដឹង ព្រោះ ច្រើន ណាស់ បួស ព្រាង លេង ។
ថែ ក្រ ឡាស់ ធម៌ ណា ដែល ច្បាស់ ថា ធម៌ ថ្មី ។ ភា គា-
រិ វិ យ យ ក វា ស ស្តេ ច ម ត្រូវ ត្រូវ ទាំង ប្រុស ស្រី ជា
ធម៌ ស ម្រាប់ គ្រប់ ជាតិ គប្បី ស្គាល់ ច្បាស់ លះ អវិជ្ជា ។
សេ ច ក្តី ខ្លៅ ល្ងង់ ទ្រង់ ភិះ ជៀល ដំ ទៀល ដល់ ពួក ពាល
ពាលា ឯ ពាល គឺ ខ្លៅ គ្មាន វិជ្ជា ធ្វើ តាម តែ គ្នា គៗ មក ។
មិន ថា រូប ណា ជា រូប ណា អ្នក មាន ច ញា គ រិះ រក ហោ ល
ខុស យ ត ត្រូវ ប្រមូល មក ស្វែង រក ផ្លូវ លក់ ដក រក យ ។

ខ្ញុំបានសូមទោសអស់លោកអ្នក ក៏បីអន់អាភ័គត
ជនណាយ ថាខ្ញុំប្រដៅលោកទាំងឡាយ ជាតិខ្មែរ
ស្រុកភាយមិនមែនទេ ។ តែខ្ញុំមានចិត្តគិតសង្កេត
ដល់ជាតិខ្ញុំពេកដោយរិះរក កូនចិនចៅចិនទាំងយើង
គេ ហេតុបុណ្យបុព្វបានមកកប់ ។ ក្នុងល្ងាច
ព្រះពុទ្ធសាសនា ដោយសារបានមកជ្រកក្រោមម្លប់
មណ្ឌលព្រះចៅព្រះបមរត ជាម្លប់កំពូលលើផែនដី ។
ហែអស់កូនចៅចិនទាំងឡាយ ចូរស្តាប់អធិប្បាយរាយ
សេចក្តី និទានពន្យល់ជនប្រុសស្រី គប្បីតាំងចិត្តគិត
ឲ្យមាំ ។ គួរមានគំនិតពិចារណា គួរប្រើបញ្ញាយក
មកគាំ គួរផ្សំផ្រៀងត្រចៀកស្តាប់ឲ្យមាំ ចំណាំឲ្យជាក់
ក្នុងគាថា ។ ជាពុទ្ធភាសិតពិតចំពោះ ពិរោះជាន់អស់
។

សាស្ត្រណា ។ ក្នុងលោកទាំងបីមានទេវតា ព្រហ្មម-
 នុស្សរាជាបរិស័ទ ។ បើខំសង្កេតក្នុងឃើញជាក់ គួរ
 ភ្ញាក់ជាក់ច្បាស់ដោយមធ្យត ពុទ្ធសាសន៍បង្ហាញការ
 ប្រតិបត្តិ នៃពុទ្ធបរិស័ទតាមក្បួនច្បាប់ ។ គម្ពីរស្តីករិត
 ចូរសៀវភៅ មាននៅគរគោកទុកសម្រាប់ សម្រាយ
 ស្រាយប្រែមកឲ្យស្តាប់ សម្រាប់ប្រដៅផ្លូវត្រូវខុស ។
 កុសលអកុសលបាបនឹងបុណ្យ ពោសគុណទុកសុខ
 គ្រប់ស្រីប្រុស កុំកាន់ទុច្ចរិតប្រព្រឹត្តខុស គប្បីខំដុស
 ខាតសុចរិត ។ គួរគិតដល់គុណព្រះករុណា
 ព្រះទ័យជ្រះថ្លាទ្រង់ទេសពិធិ ទ្រង់ទប់តម្កល់យុត្តិធម៌
 រិះគិតឲ្យកើតក្បួនវិជ្ជា ។ ដល់ពួកបណ្ឌិតស្រួ
 ស្រួកខ្មែរ ស្រួកក្រុងស្រួកស្រែផងនានា ជាទី

សង្រ្គោះយើងរាល់គ្នា ឲ្យកើតវិជ្ជាទាំងពីរយ៉ាង ។ គឺ
 លោកិយៈ លោកុត្តរៈ តាមបិត្តយើងស្ម័គ្រចូលរាប់អាន
 ចំណេះទាំងពីរពេញចំណាន គ្រប់ប្រាណបូជនប្រក្រដ
 ព្រោះរាជការ ។ គួរយល់ដឹងថាគុណរាជការណាស់
 ឃើញច្បាស់ពីរឿងមុខពន្ធដារ ទាំងអ្នកដុំទុញស្រែចំ
 ការ រាជការត្រូវចារយកគ្រប់មុខ ។ ប៉ុន្តែពន្ធដីស្រែ
 ចំការ នឹងថែរាជការលោះការទុក ហាត់ចែងចែកចាយ
 រាយគ្រប់មុខ រៀបស្រុកធ្វើផ្លូវទៅវិញត្រឡប់ ។ បៀវត្សរ៍
 មន្ត្រីសក្តិកុមារ ក្នុងស្រុកនិងធនធានទាំងឡាយ ជាទី
 ការពារក៏អនុរាយ ឲ្យសុខសប្បាយក្នុងសីមា ។ បើ
 យើងមានទុក្ខទោសរឿងអ្វី ក៏មានមន្ត្រីពិចារណា
 ជំនុំជម្រះតាមមាត្រា ឲ្យបានសុខាគ្រប់រូបកាយ ។

បើមានពួកចោរចូលលុកប្លន់ ទ្រព្យធនអ្នកស្រុកផង
 ទាំងឡាយ គាហានប្តូរលិសលោកចៅហ្វាយ ខ្យល់
 ខ្យាយស្មើបចាប់គាចោរឡាំង ។ យកខ្លួនមកធ្វើទោស
 ផ្តនា ឲ្យរំពងចាលពេញកំឡាំង ឲ្យយើងបានសុខ
 និរទេកំ ទូទាំងអាណាខែត្រព្រះអង្គ ។ ប៉ុន្តែបើមាន
 ឈ្មោះអ្នកណា ជ្រះថ្លាចូលកាន់កេទជាសង្ឃ ភិក្ខុ
 សាមណេរតាមចំណង់ ទ្រទ្រង់ព្រះពុទ្ធសាសនា ។
 គ្រប់វត្តនានាក្នុងខែត្រខណ្ឌ រាប់ពាន់បានចូលលា រាជ-
 ការ សូមចេញបដិញ្ញាណសង្ឃដ៏កា រាជការអនុញ្ញាត
 ឲ្យតាមចិត្ត ។ លើកលែងលោះចោលប្រាក់ពន្ធដារ
 រាជការមិនយកដោយ អាណិត ដល់ពួកអ្នកបួសជា
 ចតុជិត ហៅភិក្ខុពិតឬសាមណេរ ។ ដើម្បីសង្គ្រោះ

ដល់ពួកជន ព្រះគុណមហាធួន្ទដូចម្តេច លះបង់រាជ-
 ទ្រព្យផ្តាច់ឲ្យភែត ជាតិកូនចិនខ្មែររៀនវិជ្ជា ។ ដោយ
 សារបួសរៀនមានក្បួនច្បាប់ សម្រាប់សាសនាផល
 នានា ទ្រទ្រង់តាមភេទនៃបព្វជន ក្នុងរាជភាពម្ចាស់
 ដែនដី។ ទ្រង់ចង់ដំណើរព្រះសាសនា ស្វ័យលោះពន្ធដារ
 ការបុរី គួរតែបួសហើយខំឃ្នាតខ្លី រៀនសូត្របាលី
 នឹងសម្រាយ ។ ឲ្យបានដឹងដានព្រះសាសនា បញ្ចក្ខ
 យ៉ាងណាខ្ញុំខ្ញុំលំខ្វាយ ឲ្យបានដឹងច្បាស់អត្ថបរិយាយ
 ទុកទាំងស្រាយប្រៀនប្រដៅ ។ ទើបអាច
 ប្រតិបត្តិត្រឹមត្រូវបាន កុំធ្វើស្មានៗតាមកំឡៅ រឹងយ
 ធម៌អាថ៌កំបាំង ទៅក្នុងបំណងកំណើតប្រសាច់ ។
 ដូចបានសំដែងហើយ ខាងមុន ព្រះគុណដែនដីរៀប

សម្រាប់ សម្រេចសេចក្តីទុកជាច្បាប់ សម្រាប់បំរុងព្រះ
សាសនា ។ បើបួសមិនរៀនពេញអក្រក់ ហាក់ដូច
កុហកដល់រាជការ ចំណាច់លោកលោះចោលពន្ធដារ
ថាបួសសិក្សាធម៌វិន័យ ។ ស្គាល់ខុសស្គាល់ត្រូវតាម
ពុទ្ធដីតា កាន់ត្រៃស្ងួស្ងួត្រូវវែងវែង បើបួសលេងៗ ឥត
ក្រែងភ័យ គ្មានរៀនវិន័យឲ្យចាំបាន ។ សាសនា
ប្រែថាពាក្យប្រដៅ បើចេះតែហៅពោលប្រមាណ
ធ្វើម្តេចនឹងត្រូវតាមលំអាន ព្រោះស្គាល់មិនបានអត្ត
បាលី ។ បើលោកសំដែងក្នុងបិដក ពេបជ្រាយ
សំឡេងមុខខ្លី តិះដៀលពោលត្មះថាធម៌អ្វី ជាធម៌
ថ្មីៗ ទើបនឹងតែង ។ មិនមែនចោះទេអស់កូនចៅ
ចូលទៅឲ្យច្បាស់នឹងវត្តកង ទីក្រុងភ្នំពេញវែង

ចិត្តវិញ្ញាណ ខាងមុខនោះឯងចណ្តាលយ ។ ជាជួរនឹង
សាលាបាលី លោករដ្ឋមន្ត្រីត្រូវតែ អ្នកប្រាជ្ញ
ប្រែធម៌តែសព្វថ្ងៃ ព្រះចៅក្រុងក្រែងអនុញ្ញាត ។
ឲ្យរដ្ឋមន្ត្រីស្តីការយ៉ាង ចាយប្រាក់ព្រះយ៉ាងកាំង
ក្បួនខាត បំផុតទាំងបីទុកជាអាទិ៍ សង្ឃាតជួយគាំពារ
សាសនា ។ អាណិតជាតិយើងដែលល្ងង់ខ្លៅ
លិចលង់ផុតនៅក្នុងអវិជ្ជា អ្នកប្រាជ្ញជាទំដើមមាន
បញ្ញា តែថាសាសនាយៀងយូរត្រូវយ ។ គ ៗ រៀន
មកលុះឥឡូវ ព្រោះតែមិនសូវមានប្រែស្រាយ ច្រើន
តែបាលីលោកចែងចាយ អស់យើងទាំងឡាយស្តាប់
មិនបាន ។ មិនបែកបញ្ញាថ្នាំគំនិត បើគិតគិតដោយ
ការស្មាន រៀនសូត្រចេះចាំទាំងប៉ុន្មាន ថាបានបុណ្យ

ហើយត្រង់រៀនចប់ ។ រៀនចាំតែមាត់ភ្នាត់គំនិត
 ព្រោះគិតមិនយល់ដោយគ្រប់សព្វ ប៉ុនប៉ងយកបុណ្យ
 ត្រង់រៀនចប់ ឡើងរៀនមុខក្រោយគ្មានដឹងអ្វី ។ សំដៅ
 យកបុណ្យត្រង់ចេះសូត្រ បាតិមោក្ខបាតចប់បាលី
 តែគ្មានបានដឹងជារឿងអ្វី តួយល់សេចក្តីច្បាប់សា-
 សនា ។ នៅក្នុងបាតិមោក្ខទាំងមូលនោះ ចំពោះ
 បញ្ញត្តិក្នុងសិក្ខា វិន័យជាបូសគល់សាសនា សិក្ខាពីរ
 រយម្ភៃប្រាំពិល ។ រៀនចប់ចាំមាត់នោះល្អណាស់
 តែឲ្យដឹងច្បាស់អស់មន្ទិល សេចក្តីសម្រាយកុំឲ្យខ្ជិល
 ទើបអាចរមិលឃើញខុសត្រូវ ។ ប្រតិបត្តិត្រង់តាម
 ក្រឹត្យសិក្ខា អាចញ៉ាំងសាសនាឲ្យត្រង់ផ្លូវ យក
 បុណ្យត្រង់នេះទើបពេញត្រូវ តាមផ្លូវអង្គជីកមគ្គ ។

រទីបពេញជាស្រែបុណ្យមហាដន បរិច្ចាគទ្រព្យធន

មកពិនិត្យក៏ ផ្គុំក្នុងសំពៅទៅអមតៈ រួចពីអាសវៈ
៤ ៧

ចេញទៅបាន ។ ឯពួកគ្រហស្ថទោះប្រុសស្រី កើត

ក្នុងលោកៗទាំងប៉ុន្មាន ពេញមហាលាភធិរកក្របាន
៧

នាំប្រាណមកជួបពុទ្ធសាសន៍ ។ គុណាសកូនចៅ

ទាំងឡាយអើយ ក៏ធ្វើកន្តើយចូររហ័ស រៀនសូត្រ

ធម៌អាថ៌ទ្យោបាច្យាស៍ រហ័សធ្វើទានសីលការវិនា ។

គោរពគោតខ្ចាចលោកអ្នកចាស់ មានវ័យក្រែល

ក្រាស់ជាច្រើន ធ្វើការបំរើសង្ឃនានា គាលគ្រាធ្វើ

បុណ្យរួចជូនផល ។ ដល់អ្នកដ៏មានគុណទាំងឡាយ

គឺមួយទុំពួកទុកដំកល់ អនុមោទនាយកកុសល ចំ

ណែកបុណ្យផលឲ្យបានទៀត ។ សំដែងធម៌អាថ៌ទ្យោ

គេស្តាប់ ពន្យល់តាមសព្ទពាក្យកន្លៀត ប្រឹងស្តាប់
 យកដោយខ្លួនឯងទៀត ហើយធ្វើតប្រដៅចិត្តឯង
 ផង ។ ឯបញ្ចករិយាទាំងដប់នេះ ជាយានជំនិះជិះ
 ចំឡង ឲ្យរួចចាកចេញពីចំណង សង្សារវដ្តចងជាប់
 ច្រើនជាតិ ។ ច្រើនជាងវណ្ណទាក់ធ្លាក់អបាយ យូរ
 ឆ្ងាយទូលាយមិនងាយឃ្នាត កើតស្តាប់រាប់មុនសែន
 លានជាតិ ព្រោះតែមានយានដ្ឋល្ងង់ខ្លៅ ។ ពេលនេះ
 គួរជំងឺភ្នែកខ្លួនបាន ដោយមានអ្នកប្រាជ្ញប្រៀនប្រដៅ
 មិនគួរនាំគ្នាដេកតែខ្លៅ ម្ហូមម៉ឺនប្រាជ្ញប្រែបរិយាយ ។
 ពន្យល់បញ្ញាញដូរវៀចត្រង់ មិនចង់ចូលជិតចៀសវាង
 ឆ្ងាយ គ្មានគិតអាណិតដល់រូបកាយ មិនស្តាយកំ-
 រណិតជាតិនៃខ្លួន ។ ដែលបានកើតមកដួបសាសនា

ចូរលើកដៃការតែងច្បាប់ក្បួន តម្កើងការពេញសំនួន
 ក៏ក៏ធ្លាក់ខ្លួនជាតិរចាន ។ អាសាចលើសខោប
 កណ្តាលព្រៃ គ្មានភ័យនឹងទោសក្នុងសន្តាន រៀន
 សូត្រធម៌អាថ៌កំបាំង ។ សីលទានផ្ញើប្រាណាលើ
 អាចារ្យ ។ ត្រង់ការខុសត្រូវមិនសូវគិត ប្រគល់
 គំនិតលើលោកតា លោកទាញទៅជាក់ថ្នាក់ជាន់ណា
 ក្រសួចនឹងប្រាថ្នាចេះតែបាន ។ ពេលស្លាប់ទៅប្រាប់
 លោកអាចារ្យ ឲ្យធ្មេចទេត្រាធ្វើកម្មដ្ឋាន នាំផ្លូវទៅ
 ជាក់ស្តួតឲ្យបាន ដល់ថានតាក៏ដឹងជានាយទូរ ។
 គួរបូតាក៏ដឹងកាយរងកម្ម ឈរចាំតែប្រាប់ដានមាតិ
 ទាំងថ្ងៃទាំងយប់គ្រប់វេលា ចាក់សោបើកទ្វារនាំជាក់
 ផ្លូវ ។ មិនដឹងជាមានធម៌បែបណា អាចារ្យចេះដឹង

នាំជម្រុះ ជម្រុះលើកដាក់ទំលាក់ផ្លូវ ឲ្យត្រូវទៅ
 លើស្នូតនិព្វាន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ត្រាស់ទេសនា ថា
 ឲ្យទស្សនាហើយធ្វើសីលទាន កាន់កុំសុចរិតកុំឈ្លានពាន
 ឲ្យមានសីលប្រាំនឹងកម្មបថ ។ ប្រយ័ត្នទារកាយវាចា
 ចិត្ត ប្រព្រឹត្តខ្លួនឯងឲ្យហ្មត់ចត់ កតញ្ញាខនីក៏អំណត់
 បានបទសច្ចុតាំងកម្មជាន ។ លះនីវរណៈជាសត្រូវ
 នឹងផ្លូវសមាធិជាប្រហាន ឲ្យស្ងប់រម្ងាប់ចិត្តក្សេមក្សាន្ត
 រទើបបានក៏សុខផុតទុកា ។ មិនព្រួយគេធ្វើផ្លូវបាន
 នាំប្រាណទៅដាក់ថានទៅតា ហាក់ដូចពោលជ្រួស
 ហួសពុទ្ធដីកា ដូចលោកអាចារ្យចេះជាងព្រះ ។ ឯកុដី
 គម្ពីរវិសុទ្ធិមគ្គ ជាច្បាប់ដាក់លាក់ត្រឹមត្រូវណាស់
 តាំងពីបុរាណគម្ពីរចាស់ មិនដែលបរផ្លាស់ចាស់ជាថ្មី។

ជាក្បួនសមាធិកម្មដ្ឋាន បុរាណចារឹកជាបាលី អ្នក
 ប្រាជ្ញប្រសើរព្រាបសេចក្តី ចេញពីបាលីឲ្យឃើញ
 វិស្វន័យ ។ ពន្យល់ដល់យើងដែលនឹងត មិនអាចនឹង
 គិតឃើញខ្លួនឯង ធម៌អាចិលោកណានឹងហ៊ានក្បួន
 អ្នកប្រាជ្ញលោកតែងតាមគម្ពីរ ។ ក្នុងវិស្វបិដកទាំងមូល
 នោះ លោកបានពន្យល់ឲ្យឃើញខ្លួនខ្លួន ដំនុយល់
 ព្រមគ្រប់ពេញទី គណៈសង្ឃពីរយល់ព្រមផង ។
 នៃអស់កូនទៅទាំងប្រុសស្រី កុំស្តីផ្តេសផ្តាសក្រែង
 មានហ្នឹង កុំអាងប្រកួតអ្នកប្រឡង ដដែលកម្ម ។ ស្ទើរ
 បែកស្រុក ។ ខ្លះអ្នកធម៌ចាស់ខ្លះអ្នកថ្មី ទាំងប្រុស
 ទាំងស្រីកើតអ្នកឡក កាន់ពួកកាន់ក្រុមគ្រប់តែស្រុក
 មិនចេះបាទសុខមូលមាត់គ្នា ។ សាសនាព្រះពុទ្ធតែ

មួយអង្គ លោកសង្ឃកាន់ក្រឹត្យបែកសមគ្នា បាសក
 កាន់ពួកខុសបែបគ្នា វិន័យធម្មាមានតែម្យ៉ាង ។ បូរ
 មើលគម្ពីរឲ្យប្រាកដ មានបទគាថាទុកជាអាង អ្នក
 ប្រាជ្ញសំដែងចែងដោយយ៉ាង មានតាងគម្ពីរគ្រប់
 មាតិកា ។ បើនៅសង្ឃវ័យត្រូវបញ្ជាក់ ឲ្យដឹងតាម
 វគ្គគម្ពីរណា ត្រូវមើលឲ្យច្បាស់នឹងទេត្រា កុំថាតែ
 មាត់យាត់មិនស្តាប់ ។ ឲ្យស្ងាត់បាត់ឆ្ងល់ពីនេះទៅ
 ឯធម៌សៀវភៅជាក្បួនច្បាប់ រាជការអនុញ្ញាតខាងខ្លួន
 ស្រាប់ ប្រថាប់ទាំងគ្រាបណ្តាលយ ។ ជាគោលចារឹក
 ព្រះសាសនា កុំកូនទៅណានៅសង្ឃវ័យ បូរទំរើន
 ស្រួតទាំងយប់ថ្ងៃ នឹងមាននិស្ស័យក្នុងសាសនា ។
 អនាគតកាលឯមុខគ្រាន់ ទុកជាមិនទាន់បានស្រាតា

ទីអរិយមគ្គថ្នាក់ជាទំណា គង់បានសុខាលំដាប់ ។
 មិនបង់ខូចជាតិខូចកំណើត បានកើតជាមនុស្សពេញ
 មានភ័ក្ត្រ កុំឲ្យថ្លោះធ្លោយដោយសារធ្លាប់ មិនរាប់
 តំព្រោះរៀនធម៌ប្រៃ ។ មិនក្រតីព្រោះរក្សាសីល
 បើក្រព្រោះខ្លួនមិនធ្វើស្រៃ ឬខ្លួនមិនគិតរកជួញប្រៃ
 គិតតែប្រទូស្តធម៌ចាស់ថ្មី ។ អ្នកប្រាជ្ញមានគុណមាន
 បញ្ញា ទស្សហ៍ខំរៀបធម៌វិន័យ កុំអាងអួតចេះតែ
 កង់ព្រៃ ឥតនឹកមមែងសបណ្តិត ។ កុំជឿតាមពាក្យ
 ពាលកំឡៅ អ្នកប្រាជ្ញប្រដៅត្រូវឲ្យគិត កុំតាមពួក
 ពាលខូចគំនិត ត្រូវគិតតាមប្រាជ្ញប្រៃបាលី ។ កុំគប
 នឹងមនុស្សជឿអារក្ស ក្រែងធ្លាក់ទៅក្នុងអវិចី ជឿ
 សរណា គមន៍គុណទាំងបី សីលប្រាំ-ប្រាំបីប្រសើរ

ណាស់ ។ អ្នកប្រាជ្ញដាន់ណាគង់សរសើរ នេះគឺ
 ដំណើរគន្លងព្រះ កុំព្រើលទៅតាមពួកពាលមាន
 បង់ព្រះសំពះឯបាយាប ។ ទៅពឹងអាវក្សនឹងអ្នកតា
 ប្រាថ្នាយកបុណ្យចង់រួចបាប គ្មានខ្លាចអាវក្សណា
 ចេះខាប ឲ្យរួចពីបាបកម្មទៅបាន ។ ស្រេចតែនឹង
 ខ្លួនទីពឹងខ្លួន ក៏កូនប្រទូសដូចភិរបាន បានសីល
 សមាធិកម្មដាន់ អ្នកណាគិតមានបានអ្នកនោះ ។
 មគ្គផលមិនដែលកើតស្ងៀម ។ ដេកគ្រឿមចាំផល
 ឲ្យបានលុះ ធម៌អាថ៌សង្ស័យមិនចេះធ្លុះ តាមនេះក្រែង
 នោះមិនស្រេចការ ។ សង្ស័យនឹងធម៌ថាថ្មីចាស់
 អ្នកប្រាជ្ញប្រែច្បាស់មិនត្រូវការ មិនចេះយល់ព្រម
 តាមអ្នកណា ធ្វើត្រូវដើរឈ្លោះពីព្រោះខ្លា ។

រតថាឯស្តាំចាំទៅឆ្ងល់ សំដីអ្នកក្នុងអាងកំឡៅ
 ខ្លាចថាគមិនស្តាប់ប្រាជ្ញប្រដៅ ខ្លាចគេមិនហៅ
 លោកគាចារ្យ ។ សង្ខេបបែបខ្លាតែប៉ុណ្ណោះ ដំណា
 ងនេះសូមពណ៌នា ចំពោះកូនចៅអ្នកសិក្សា ដែល
 មានប្រាជ្ញារៀនត្រង់ត្រាប់ ។ ទាំងភេទបញ្ចវគ្គយក
 វាស អ្នកឈ្លាសវាងវៃសូមផ្សំស្តាប់ កុំអាងតែប្រាជ្ញ
 មិនខ្លាចច្បាប់ កុំប្រក្រតច្បាប់មើលងាយចាស់ ។ កុំ
 អាងខ្លួនរៀនចេះចាំគ្រាន់ លោកជាន់លើគេមិនក្រែង
 ខ្លះ មិនខ្លាចអំណាចអាជ្ញាព្រះ ពោលព្រាងអាង
 ច្បាស់មួយសៀវភៅ ។ គួរគិតអាណិតដល់អ្នកល្ងង់
 ឃើញគ្នាលិចលង់ផុតចុះជ្រៅ គួរតែស្រោចស្រង់ផ្ក
 ម្រង់ផ្លូវ កុំប្រានគ្នាទៅឲ្យក្តៅមិត្ត ។ ឯលោកអ្នកចេះ

ធម៌វិន័យ គួរមានមេត្រីភ័ក្តិអាណិត អាសូរដល់អ្នកខ្លា
 ងងឹត ជួយគិតដឹកនាំគ្នាទៅផង ។ កុំបេះបន្តិចកំបិច
 ឡើង ឬកង្កើតគ្រឿងខុសល្បីតល្បី ធម្មតាអ្នក
 ប្រាជ្ញខ្លាចសៅហ្មង មិនហ៊ានកន្លងច្បាប់មាត្រា ។
 បួសជាភិក្ខុខ្លាចអាមត្តិ វិន័យបញ្ញត្តិហាមយ៉ាងណា
 ប្រព្រឹត្តធ្វើតាមគ្រប់សិក្ខា ទើបបានហៅថាសង្ឃបរិ-
 សុទ្ធ ។ សាមណេរខ្លាចទោសទណ្ឌកម្ម វត្តចិតសិប
 ប្រាំទើបផុត ឈ្មោះសេខ្វិយវត្តច្បាប់កុលបុត្រ ត្រូវ
 ខំលំអុតប្រព្រឹត្តតាម ។ គ្រហស្ថត្រូវខ្លាចដាច់សីល
 ប្រាំ ទេវោសថកម្មព្រះផ្តាំហាម ផ្សំប្រាំកម្មបថ
 កំណត់តាម កុំឲ្យមានស្នាមធ្លុះធ្លាយឡើយ ។ ទើប
 បានឈ្មោះថាពុទ្ធបរិស័ទ នឹងត្រូវរឹមត្តិទៅដល់ក្រើយ

ព្រោះបានធ្វើត្រូវតាមផ្លូវហើយ នឹងបានសះស្បើយ
 ចាកទុក្ខភ័យ ។ តែថាកុំឡើងត្រឹមទានសីល គួរ
 ប្រឹងកកលដោយមមៃ ការវិនាស្នឹងស្នាដ៏ស្អាតប្រពៃ
 ដកចិត្តកាលយពីគ្រែភព ។ វេលារក្សាសីលប្រាប់
 ត្រូវវិលពេលថ្ងៃឬពេលយប់ ពេលណាស្ងាត់ស្រួល
 ចូលប្រារព្ធ តាំងចិត្តឲ្យស៊ប់ក្នុងកម្មដាន ។ បំណាច់
 ខ្លះកិច្ចកន្លង ប្រាថ្នាមគ្គផលស្នូតនិព្វាន បើនៅ
 ស្ងៀម ៗ ធ្វើម្តេចបាន ដល់ទីក្សេមក្សាន្តដូចប្រាថ្នា ។
 ចញ្ចប់សេចក្តីតែប៉ុណ្ណឹង កូនណាចង់ដឹងចូរសិក្សា
 សាកសួរអ្នកប្រាជ្ញឲ្យច្បាស់ការ ឃើញទាស់ត្រង់
 ណាតវិទៅ ។ កុំថាដល់ច្បាប់គម្ពីរធំ សូម្បីច្បាប់
 ក្រមឬកូនចៅ ពាក្យចាស់វែងនេតិសន្តិកថា គង់

មានប្រាប់ផ្លូវត្រូវយាត្រា ។ ធម្មបទមង្គលវិស្វទិមគ្គ
 ក្រែងមើលមិនជាក់គ្រប់មាតិកា ព្រោះមានអ្នកខ្លះខ្លះ
 វិនិច្ឆ័យ ពោលគឺបញ្ញាជាគ្រឿងធ្លុះ ។ តែថាសូម
 ប្រាប់ដូច្នោះសិន កុំកាលសង្កិនស៊ីបន្តិះ ចូលគិតមុខ
 ក្រោយឲ្យសព្វសុះ គង់ឃើញត្រូវខុសនៅផ្សេងគ្នា ។
 ពាក្យថាចាស់ថ្មីស្តីកំណត់ ហៅតាមសន្ទតដោយវេ-
 ហារ សភាវៈធម៌គ្នានុបា បានអ្វីត្រង់ណា ថាថ្មី
 ចាស់ ។ គ្រាន់តែជាពាក្យប្រៀនប្រដៅ ប្រាប់ផ្លូវ
 ក្រឡេក្រតមានខ្លះ ឯធម៌វិន័យរបស់ព្រះ យូរណាស់
 គ្មានចាស់ទៅណាឡើយ ។ ដូចពាក្យថាបុណ្យណាតិ-
 បុណ្យ យូរឆ្នាំច្រើនជាតិណាស់មកហើយ មិនដែលឮ
 ចាស់ស្លាប់ម្តងឡើយ នេះហើយអមតាវចាតិត ។

ខន្ធភាយតនៈ គ្រែលក្ខណ៍បី ចាំនិធម៌ដទៃ គួរពិនិត្យ
 សីលប្រាណ៍ ប្រាំបីក្តីសុបរិត ជាពុទ្ធភាសិតភក្តីមាន
 គួរ ។ ត្រង់ពាក្យចាស់ថ្មីសំដីមនុស្ស ចេះតែ
 រក្សាខុសទំនង ប្រកាន់ពួកក្រុមនាំសៅហ្មង ធ្វើខុស
 គន្លងពីបុព្វេ ។ ព្រះពុទ្ធជាគ្រូចាស់បុព្វណ ត្រាស់
 ដឹងញោចរឿញាណមកមុនគេ មិនដែលផ្តល់មតិចាស់
 ថ្មីទេ ហេតុម្តេចធ្វើសទ្ធមិនធ្វើត្រាប់ ។ ឲ្យត្រូវ
 តាមផ្លូវទៅនិព្វាន ដូចព្រះទ្រង់ញាណ ប្រទានប្រាប់
 ប្រោសប្រៀនប្រដៅទុកនៅស្រាប់ គួរប្រឹងប្រញាប់
 ឆាប់ឈានដើរ ។ ឈមមុខជម្រង់ផ្លូវប្រាំបី គន្លង
 ព្រះអរិយ៍ដ៏ប្រសើរ ព្រះពុទ្ធគ្រប់អង្គផ្តល់ដំណើរ ស្តេច
 តាមដំណើរផ្លូវទៅនោះឯង ។ ដំណើរនោះមានកាំប្រាំបី

ពោះទាំងប្រុសស្រីបូជាសក្ការៈ ឡើងបានទាំងអស់
 អតទេសទេស ទូលាយជំរេងគ្មានចង្អៀត ។ ឡើង
 ដើរហូតដុតកតបី បានដល់បុរីថ្ងៃថ្ងាទៀត គឺទីនិព្វាន
 គ្មានកន្លៀត កន្លែងចង្អៀតតិចតួចសោះ ។ ឯអង្គ
 ប្រាំបីនោះពុទ្ធដីកា ទ្រង់ចាត់ចូលគ្នាមេទាំងអស់ ហៅ
 ថាសិក្ខាបីប៉ុណ្ណោះ គឺសីលសមាធិបញ្ញា ។ សម្មា-
 វាទាភ្នំព្រះ ទីនីតិដ៏កែប្រែការ ចាត់ចូលជាសីលៈ-
 សិក្ខា តាមព្រះពុទ្ធដីកាទ្រង់ពន្យល់ ។ ឯវាយាម
 ទីនីសតិ ទីនីសមាធិចិត្តដ៏កល់ សម្រឹងទន្ទឹងរឹងមគ្គ
 ដល់ ប្រមូលកុសលទាំងប៉ុន្មាន ។ ចាត់ជាសមាធិ-
 សិក្ខា តាមដោយពុទ្ធដីកាទ្រង់ពន្យល់ ប្រដៅសត្វ
 សត្វច្រើនរោគាដ៏លាន បានស្នូតនិព្វានរាប់មិនអស់ ។

សម្មាទិដ្ឋិសង្ខារោ ជាទីកិរិយោមានកំពស់ កំពូល
 វិសេសលើសទាំងអស់ នោះឈ្មោះបញ្ចាសិកាស្មង្គ
 ។ ឯអង្គប្រាំបីគ្រៃសិកា ដូចបានពណ៌នាមកនេះឯង
 ជាធម៌សម្រាប់ប្រាប់គំនូង កុំឲ្យរង្វើងពិនិព្វាន ។
 គ្រងធម៌ចាស់ថ្មីសំដីក្លាយ មគ្គផលទាំងឡាយមិនដែល
 មាន ព្រោះពាក្យទាំងនោះខុសបុរាណ នាំឲ្យរំខាន
 បែយកំឡាំង ។ អ្នកចេះបរិយត្តិបិដក បើពោល
 កុហកគ្មានទីតាំង កាប់ពុទ្ធដីកាព្រះអរហំ ទៅសោយ
 ទឹកខ្លាំងក្លងអបាយ ។ ដូចកបិលភិក្ខុជាតួយាង
 ចេះហើយក្មេងក្មាងអាងបរិយាយ ញ៉ាំញីសាសនា
 ឲ្យអន្តរាយ ធ្លាក់ទៅអបាយកាយអប្រិយ ។ ឯលោក
 អ្នកចេះខាងកម្ពុជាន ដែលបានដល់ឈានជាលោកិយ

ឯកសារតែប្រាកដខ្លួនទៅអរិយ៍ ព្រោះក៏ប្រព្រឹត្តិខុសកន្លែង ។
 ដូចយ៉ាងខ្មែរទេត្តស្នាត់ចំណាប់ ចូលចេញឈានចាប់
 ឃើញច្បាស់ខ្លួន ចំរើនឫទ្ធាអស្ចារ្យស្តង ខំលើកខ្លួន
 ឯងធ្វើជាព្រះ ។ ថ្ងៃរឿងនេះមកដោយសន្ទុប
 គ្រាន់តែជាបែបឲ្យឃើញច្បាស់ ថានស្នូតនិព្វានព្រះ
 ទ្រង់គ្រាស់ ថាច្បាស់បានព្រោះផ្លូវនេះឯង ។ ផ្លូវនេះ
 ឈ្មោះថាមជ្ឈិមា បដិបទាតាមអត្ថប្រយោជន៍ ជាផ្លូវគ្រងពិត
 ឥតមានខ្វែង ឯកឯងទីខែត្រីផ្លូវឆ្នើម ។ បញ្ចប់ត្រឹម
 នេះតាមវេលា ខ្ញុំមាននាមាឈ្មោះអធិខេង រីមាតា
 ខ្ញុំនាមឈ្មោះអធិ ស្មារតីព្រះក្មេងលុះសព្វថ្ងៃ ។ បិតា
 ខ្ញុំនាមឈ្មោះអធិ - ស៊ុន កាលរាជ្យសៀមមុនធ្វើក្បែរ
 ទៅដែនសៀមរាបតាមសម័យ លោកក្បែរយជន្មជា

យូរឆ្នាំ ។ នៅតែអក្ខរាយមេម៉ាយចាស់ ជញ្ជីនពត
 ណាស់ពេកប្រចាំ ខ្ញុំសង្ឃឹមស្វែងរកថ្នាំ ថែទាំកែ
 រោគនៃមាតា ។ ថ្នាំទិព្វទុស្សតិកម្មដ្ឋាន លំអាន
 សម្រាប់វិបស្សនា ព្យាយាមរាប់ខ្យល់អាណាបា ក្នុង
 វ័យបច្ច័យជាប្រក្រតី ។ ជាទីតបគុណ ដល់មាតា
 បិតាដែលធ្វើភពលោកិយ សូមឲ្យលោកបានជានិរ
 វាយបុព្វាភិវឌ្ឍន៍នៃធម្មទាន ។ ខ្ញុំប្រឹងតែងច្បាប់
 ប្រដៅ កូនចៅចិននេះទុកជាស្តាន ចំឡើងពួកអ្នក
 ដែលឈ្លានពាន ឲ្យមានសង្គ្រាមជឿកម្មផល ។ ទាន
 សីលការវិន័យក្នុងឡើង ដំកើងសាសនាលើកដំកល់
 ប្រានពាក់មោហៈអកុសល បានដល់សព្វានិវ័យសីលា ។
 សុគៈបាតៈតាមលំអាន ឯបរិយោសានគឺបញ្ច ទាំង

ប្រាប្រចាំគ្រប់រូប លាសនានឹងរករឿងបាន ។

គ្រប់គ្រាន់ប្រាពានព្រះវិស្ណុ គ្រប់ជ្រះថ្លាដូចសូរិ-

នាន កណ្តាលវេហាអាតាសស្ថាន ឥតមានពពក

មកប្រាំនិរទ ។ ក្នុងទីបំផុតពាក្យកាព្យា ខ្ញុំសូមប្រា-

ថ្នាឲ្យមានចិត្ត ស្អប់ខ្ពើមចៀសវាងផ្លូវទុច្ចរិត ប្រព្រឹត្ត

សុចរិតរឿងរាល់ជាតិ ។ សូមឲ្យប្រកបដោយបញ្ញា

ចេះដឹងធម៌រាជការក្បួនខ្នាត វាងវៃអង្គអាចក្នុងពួក

ញាតិ ជាជាតិគ្រកូលអម្បូរខ្ពស់ ។ នៅក្នុងព្រះពុទ្ធ-

លាសនា បានស្តាប់ពុទ្ធដីកាពាក្យពីរោះ សូមឲ្យខ្ញុំ

បានដល់ជាន់ខ្ពស់ ចំពោះនិព្វានតាមបារមី ។ ព្រម

ទាំងលោកអ្នកដែលទស្សនា ឬបានសិក្សាតាមសេចក្តី

រសៀវកៅល្បីកនេះទាំងប្រុសស្រី សូមសុខសិរីគ្រប់

ប្រការ ៗ ម្យ៉ាងទៀតសូមជូនកុសលបុណ្យ ដល់អ្នក
 មានគុណជូនថ្ងៃថ្នាំ ព្រមទាំងសព្វសត្វនឹងទៅតា ឲ្យ
 បានសុខដូចបំណង ។ មួយទៀតសូមថ្វាយជូនរាជ-
 ការ មានព្រះករុណាជាចម្បង គត្តប្រមុខទ្រង់គ្រប់
 គ្រង មន្ត្រីកស្រែផងគ្រប់កន្លែង ។ សូមបានប្រកប
 ឡើងសក្ខីបុណ្យ វិសេសជាងមុនខ្ពស់ចំពោះ មានប្តី
 អំណាចអាចជ្រាមជ្រែង រក្សាដំណែងកន្លែងថ្ងៃ ។
 សំដែងមិនបានជាគ្រប់សព្វ សន្មតថាចប់ពាក្យកែខ
 ពន្យល់កូនចៅជាបច្ច័យ តាមកាលសម័យចប់ ឯវិ ។

ចប់ ល្បីកុន្តាភូនចៅបិន ។

រោងតម្ក ពាក លេខ ០១០៦

www.budirist.gov.kh

www.libraryofcambodia.org

អញ្ជើញ ព្រះបាទសម្តេច